

дума“ и не знаемъ вече какво да правимъ. Земе-тръсътъ е явление, при което човѣкъ се чувствува съвсемъ безсиленъ, безпомощенъ. Ако е пожаръ, наводнение, буря или друга стихия, той знае какво да прави — не се страхува толкова отъ нея, защото знае причината ѝ, може да предвиди края ѝ; но земетръсътъ дохожда внезапно, неочаквано, не се знае точно причината, не може да се узнае нито колко ще трае, нито какви резултати ще даде. И най-лошото е, че обикновенно първитѣ трѣпки — трусове — сж най-силни, най-катастрофални и човѣкъ не успѣва да вземе никакви предпазителни мѣрки.

Земетърси се причиняватъ или когато става вулканическо изригване, или когато въ земята има нѣкоя голѣма пещера, въ която става срутване на тавана ѝ. Най-главна причина за земетръситѣ, обаче, е тази, която се крие въ устройството на земното кълбо. Земята можемъ да сравнимъ съ една диня; кората на динята отговаря на земната кора, а вътрешната месеста частъ отговаря на огненотечното ядро на земята. Когато отрежемъ единъ резенъ (клинъ) отъ динята (за да видимъ узрѣла ли е) и после го поставимъ пакъ на мѣстото му, виждаме, че резенътъ потъва малко въ динята, защото подъ резена е останало малко праздно мѣсто. Подобно нѣщо става и съ земята. Понеже огненото ядро на земята постоянно изстива и се свива (става по-малко), то земната кора, за да се подпира на него, подава се надолу отъ тежестъ, откъсватъ се части отъ нея като клинове и тѣ хлѣтватъ малко или много. Такива клинове често биватъ много голѣми и размърдването имъ причинява най-голѣмитѣ и страшни земетърси.